

KACEKSYJA (1) *sb f*

kaceksyja, [kacheksyja].

Pierwsze a oraz e jasne, końcowe a pochylone.

sg *N* kaceksyja. ◊ [A kacheksyją. ◊ I kacheksyją.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

*lek. Wyniszczenie organizmu [cacexia – złe trawienie w żołądku Calep; cera zla – cachexia, mala corporis habitudo, quae fit ex corruptione alimenti, et adiunctam habet cacochimiam id est redundantiam humoris, et atrophiam inducit Cn]: PŁucne niedośtáthki álbo płowánie/ bywáią przyczyną rozmaítých chorob. Phthilis zową Grekowie/ á tabes Lácinnicy [...]. Ma tá chorobá ofoby trzy [...]. Drugą ofobę choroby zową Grekowie/ Kácexia/ to iest/ zła spráwá ciáála: á to gdy wśzyftki karmie w człowiecze łatwie łye káżą *SienLek* 91v; [[*krosty chce mieć Avicenna*] z melánkoliey/ á z wiátrów álbo ex flatibus/ co cachexią czuią nabárziéy. *OczkoPrzymiot* 638, 396, 638.]*

ZCh